

THE BRITISH ESPERANTIST.

The Official Organ of The British Esperanto Association.

VOL. I.—No. 1.

JANUARY, 1905.

[PRICE ONE PENNY.
POST FREE, 1½D.]

LA CELO ESPERANTA.

(Ario : "Aŭstra Himno" de Hajdn.)

"UNU lingvo, unu koro!"—jen deviz'
de nia cel';
Ni elfaru veran eston al antikva la
fabel',
Kiam per la sama lingvo paroladis
hom' kun hom',
Pace, iu al alia, el diversa gent' aŭ dom'.

Tio eble estis fablo; tamen ĉe la nuna
scen',
Pleje la malpac' ekkreskas nur el akra
malkompren';
"Scii estas senkulpigi"—baldaŭ ĉesus
militad',
Se nacioj kunparolus per komuna
parolad'.

Do klopodu ni konstante por nacia
amikec',
Per la lingva unuiĝo de la homa frata
spec';
Plimultigu ni la penojn kaj la simpatian,
ĝis
Plenumiĝos rev' poeta per la tutamonda
kis'.*

Forsendo.

"Esperantisto Brita!" Al afero!
Por beni la naciojn, venu for!
Kaj "sub la sankta signo de l' espero,"
Fariĝu "unu lingvo, unu kor'!"

BEN ELMY.

*"Dieser Kuss der ganzen Welt."
—SCHILLER, "An die Freude."

THE AIM OF ESPERANTO.

(Air : "Austrian Hymn" by Haydn.)

"ONE in heart and one in language!"
is the motto of our aim;
Let us make a true existence to the
ancient tale of fame,
When in one and selfsame language
parleyed freely man with man,
Peacefully one to another, though of
different house or clan.

Haply that has been a fable; yet, in
this our present scene,
War's dispute arises mainly from mis-
understanding keen;
Truly "knowledge is forgiveness"—
soon would needless warfare cease,
Could the nations speak together in
one common tongue of peace.

Therefore, make we constant effort for
each nation's friendly grace,
By the ties of fellow language for our
brother human race;
Be our sympathy and struggle ever
stronger, till, with this,
Be fulfilled the poet's daydream in the
universal kiss.

Envoy.

So, "British Esperantist," to thy
task,—
"Beneath Hope's sacred sign" do
thou thy part!
To bless the waiting nations: all they ask
Is that there be "One language and
one heart!"

BEN ELMY.

* * The English version is simply an attempt
to render the Esperanto as literally as rhyme and
metre will permit.

700.072-B esp

1

1905

KRONIKO.

La Londona Esperantista Klubo.

LA ĉiujara kunveno de la Londona Esperantista Klubo okazos je la dua datreveno de ĝia fondo, 12^m de Januaro, 1905. La membraro kunvenos en Essex Hall, Essex-street, Strand. Oni prenos teon je la 6^a horo (6 pencoj ĉiupersono) ĉar dum la publika kunveno nur estos iom da tempo por sociala babilado. La Prezidanto komencos sian paroladon je la 7^a horo kaj je 7.30, muziko kaj deklamoj sekvos. Oni petegas Esperantistojn konduki iliajn amikojn precipe tiujn, kiuj ne konas Esperanton. Tutplena ĉambrego ĝojigos ĉiujn korojn. La senpagaj kursoj troviĝas sur la kovrilo de la *Gazeto*. Hon. Sek., E. A. Lawrence, 14, Norfolk-street, London, W.C.

Aberdeen'a Esperantista Societo.

LA sukceso de Esperanto en Aberdeen ne havas antaŭaĵon aliloke, kaj tre granda Klubo fondiĝis en tiu urbo. S^o A. Christen estas Prezidanto, kaj S^o Donaldson S. Rose, Sekretario kaj Kasisto. La jarkotizaĵo estas 5s., kiu enhavas aliĝon al la B.E.A. kaj kajeron ĉiumonate de tiu ĉi *Gazeto*. La Klubanoj kunveniĝas ĉiumerkrede en 259, Union-street, kie ĉiuj interesataj estos bonvenaj.

Warrington'a Esperantista Societo.

KIEL praktika sekvo de la propagandaj leteroj de S^o H. P. Hughes, Societo formiĝis en Warrington, titolita kiel supre. En kunveno kiu okazis la 25^m de Oktobro lasta, S^o W. H. Woodcock estas unuvoĉe elektita kiel unua Prezidanto, kaj la Komitatanoj estas:—S^{ino} Jackson Holmes, F^{ino} Hautz, S^o H. P. Hughes kaj S^o J. W. McAvoy. La Sekretario estas S^o S. G. Throssell, "Hollybank," Latchford. Ĉe la kunveno tridek entuziasmaj anoj estas varbigitaj. La membroj kunsidis ĉiulundon vespere je 7.45^a horo en la maljuna kaj historia Warrington'a Akademio kies aĝo kaj literaturaj kuniĝaĵoj faras aldonan ĉarmaĵon je la studado de "moderna" lingvo en ĝia respektigataj limoj.

CHRONICLE.

London Esperanto Club.

THE annual meeting of the London Esperanto Club will take place on the second anniversary of its foundation, 12th January, 1905. The gathering will be at Essex Hall, Essex-street, Strand. There will be tea at 6 o'clock (6d. each), as during the public meeting there will be little time for social talk. The Chairman's opening speech is fixed for 7 o'clock, followed at 7.30 by music and recitations. Esperantists are asked to bring their friends, especially those who are unacquainted with Esperanto. A good full hall will rejoice all hearts. The free classes in London are noticed on the cover of the *Gazette*. Hon. Sec., E. A. Lawrence, 14, Norfolk-street, London, W.C.

Aberdeen Esperanto Society.

THE success of Esperanto in Aberdeen has no precedent elsewhere, and a very large Club has been formed in that city. Mr. A. Christen is President, and Mr. Donaldson S. Rose Secretary and Treasurer. The annual subscription is 5s., which includes affiliation to the B.E.A. and a copy each month of this *Gazette*. The Club meets every Wednesday, at 259, Union-street, where all interested will be welcome.

Warrington Esperanto Society.

As a practical result of the propagandist letters of Mr. H. P. Hughes, a Society has been formed in Warrington as per above title. At a meeting held on the 25th October last, Mr. W. H. Woodcock was unanimously elected first President, and the Committee is:—Mrs. Jackson Holmes, Miss Hautz, Mr. H. P. Hughes and Mr. J. W. McAvoy. The Secretary is Mr. S. G. Throssell, "Hollybank," Latchford. At the meeting thirty enthusiastic members were enrolled. The members meet every Monday evening, at 7.45, in the venerable and historical Warrington Academy, whose age and literary associations lend an additional charm to studying the "modern" language within its revered precincts.

Esperanto en Folkestone.

LA sindonema Sekretario de la Dover'a Klubo (S^o H. R. Geddes) faris paroladon pri Esperanto en la ĉiumonata kunsido de la Folkestone'a ĉambro de Komerco je la 29^a de Novembro lasta. La parolado estis plena sukceso, kaj kredeble la projekto ricevos la oficialan sankcion kaj subtenon de la Folkestone'a ĉambro de Komerco.

Esperantista Movado en Leicester.

S^o F. MUGGLESTONE, la Sekretario de la Leicester'a Grupo, sendas la jenan tre interesan leteron :—

“Eble malmultaj vortoj pri la naskiĝo de la ĉi-tiea Grupo estus interesaj. Antaŭ dek-ses monatoj mi vidis anoncon en la katologo de S^o Hachette kaj K^{io} pri la libro titolita ‘L'Esperanto en dix leçons.’ Mi acetis ekzempleron ĉar mi ĉiam interesiĝas je lingvo internacia. Mi tralegis la verkon sed, ne konante iun, kiu estis lernanta la lingvon mi ne uzis ĝin. Iom da tempo poste mi vidis en la *Morning Leader* raporton pri kongreso en Havro. Tiam mi rekomencis la lernadon de la lingvo. Mi skribis leteron al loka ĵurnalo pri la afero, kiun oni afable presigis. La rezultato de tiu ĉi ago estis kuraĝiga.

Mi ricevis kvin leterojn de personoj, kiuj volis pli ekscii pri la afero. Jen estis la unua paŝo al sukceso sed pro manko da tempo mi nenion faris por fondi Grupon ĝis lasta Septembro. Tiam mi invitis tiujn, kiuj interesiĝis je Esperanto renkonti min en kafejo. Tiuj, kiuj akceptis la inviton unuvoce decidis ke ni devus fondigi Grupon. Ni, do, faris tion. De tiu tempo ni kunvenis ĉiuĵaŭde por reciproka helpo je la ellernado de la kara lingvo. Nia nuna kunvenejo estas en la ‘Working Men's College,’ dank’ al la boneco de la prezidanto, Rev. E. Atkins. Nia progresado, kvankam ne rapida, estas certa.

Mi invitu ĉiujn Esperantistojn, kiuj loĝas en Leicester, sin aligi al la Societo. Oni povas fari multe pli da progresado en la lingvo, lernante kun aliaj, speciale se oni deziras ĝin uzi buŝe.”

Esperanto in Folkestone.

THE devoted Secretary of the Dover Club (Mr. H. R. Geddes) gave an address on Esperanto at the monthly meeting of the Folkestone Chamber of Commerce on the 29th November last. The speech was a complete success, and in all probability the scheme will receive the official sanction and support of the Folkestone Chamber of Commerce.

Esperanto Movement in Leicester.

MR. F. MUGGLESTONE, the Secretary of the Leicester Group, sends the following interesting letter :—

“Perhaps a few words about the birth of the Leicester Group may be interesting. About sixteen months ago I saw a notice in Messrs. Hachette and Co.'s catalogue concerning the book entitled ‘Esperanto in Ten Lessons.’ I bought a copy, as I have always been interested in the question of an international language. I read the book through, but, not knowing anyone who was learning the language, I did not use it. A short time after I saw a report in the *Morning Leader* of a congress at Havre. Then I recommenced the study of the language. I wrote a letter to a local paper about the matter, which they kindly printed. The result of this move was encouraging. I received five letters from people who wished to know more about the matter. Here was the first step towards success, but, for want of time, I did nothing to found a Group until last September. Then I invited those who were interested in Esperanto to meet me at a café. Those who accepted my invitation unanimously decided that we ought to found a Society. We therefore did so. Since that time we have met every Thursday for mutual help in the study of the valued language. Our present meeting-place is at the Working Men's College, thanks to the kindness of the president, Rev. E. Atkins, B.Sc. Our progress, though not rapid, is sure. Let me invite all Esperantists who live in Leicester to join the Society. One can make far more progress in the language by studying with others, especially if one wishes to use it conversationally.”

Esperantista Kongreso en Bulonjo.

LA Franca Societo por la Propagando de Esperanto fervore klopodas por la sukceso de la granda Kongreso kiu okazos en Bulonjo, en kiu D^{ro} Zamenhof mem ĉeestos, kaj ni esperas ke, tiom da Britaj Geesperantistoj kiom estos eble, ankaŭ donos sian personan subtenon.

Bedford'a Esperantista Grupo.

NI ricevis de S^o A. M. Dudeney, la Sekretario de la Bedford'a Grupo, ekzemplerojn de la prospekto kaj reguloj de lia Klubo. La reguloj estas tre plenaj kaj estas zorge pretigitaj. Ili estas eminente taŭgaj kiel modelo por similaj Grupoj.

Nova Hastings'a Grupo.

KUN granda plezuro ni ekscias ke, dank' al la penadoj de D^{ro} Martyn Westcott, Grupo ĵus fondiĝis en Hastings. D^{ro} Westcott estas elektita Prezidanto pro tem., kaj la Sekretario estas S^o A. J. Adams, Plynlimon-terrace, Hastings. Ni esperu ke tiu ĉi Grupo, kvankam nuntempe eta, baldaŭ pligrandiĝos. La membroj havas niajn plej korajn bondezirojn.

Al Grupsekretarioj.

ĈAR tiuĉi parto de la *Gazeto* rezerviĝas por sciigoj pri la progresado de la diversaj Grupoj, la Sekretario de la Brita Esperantista Asocio dankos ĉiujn Grupsekretariojn se ili bonvole sendos ĉiumonate (ne post la 9^a tago) sian raporton por enmeto en la *Gazeto*.

DOKTORO: Via edzo devas havi bonan dormon hodiaŭ nokte, Sinjorino. Jen estas dormigilo.

La Edzino de la malsanulo: Kiam mi devus ĝin doni al li?

Doktoro: Ho! Ĝi ne estas por li. Estas por vi.—*F. M.*

* * *

KLIENTINO: Kiel! Vi havas belajn antikvaĵojn tie-ĉi?

Nova Komizo: Ho! Jes, Sinjorino. Ni havas la plej novajn modelojn.—*F. M.*

"WOMANHOOD."—This Magazine for intellectual women is published monthly, price 6d. It contains elementary lessons in Esperanto, besides other matter of great interest. Publishing Office—5, Agar-street, Strand.

Esperanto Congress in Boulogne.

THE French Society for the Propagation of Esperanto is earnestly working for the success of the great Congress to be held in Boulogne, at which Dr. Zamenhof himself will be present, and we hope that as many British Esperantists as possible will also give their personal support.

Bedford Esperanto Group.

WE have received from Mr. A. M. Dudeney, the Secretary of the Bedford Group, copies of the prospectus and rules of his Club. The rules are very complete and have been carefully prepared. They are eminently suitable as a model for similar Groups.

A New Hastings Group.

WE learn with great pleasure that, thanks to the efforts of Dr. Martyn Westcott, a Group has just been formed in Hastings. Dr. Westcott was elected President (*pro tem.*), and the Secretary is Mr. A. J. Adams, Plynlimon-terrace, Hastings. Let us hope that this Group, though at present small, will soon improve in numbers. The members have our heartiest good wishes.

To Group Secretaries.

As this portion of the *Gazette* is intended for news of the progress of the various Groups, the Secretary of the British Esperanto Association will thank all Group Secretaries if they will kindly send in each month (not later than the 9th) their report for inclusion in the *Gazette*.

S-INO. Junedzino: Laŭ tiu-ĉi libro estas pli ol tridek diversaj metodoj por kuiri terpomojn.

Edzo: Nu! Ĉu vi ne pensas, ke vi povus lerni unu el ili?—*F. M.*

* * *

SINJORINO: Estas strange ke viro tiel forta kiel vi ne povas trovi laboradon.

Vagisto: Nu, vi scias, Sinjorino, oni demandas rekomendojn de mia lasta patrono, kaj li mortis antaŭ du-dek jaroj.—*F. M.*

LOGANTEJO.

Por sinjorinoj kaj sinjoroj. Hejmaj komfortaĵoj, bano (varma kaj malvarma). Moderaj prezoj. Oni korespondas en Esperanta, Angla kaj Franca lingvoj. Sinjorino O'Connor, Esperanto House, 17, St. Stephen's-square, Bayswater, London, W.

BIOGRAPHETS.

It has been suggested that we should have a sort of "Who's Who" in Esperantoland as a feature of our paper, and that each month a short biographical notice should be given. Suggestions and material will be gladly welcomed. The most appropriate for a commencement is naturally our Hon. President, the Doctor himself.

OUR MASTER, DR. L. ZAMENHOF.

At the outset we all have to confess that of the "man" as apart from his work we know very few actual facts. But these are full of suggestions.

Bjelostock, his birthplace, is a town of some importance in Russian Poland, about forty miles from Warsaw, on the direct road to St. Petersburg, and its inhabitants are busily engaged in commercial and agricultural pursuits. In one thing chiefly were they in 1866 different to other townsmen; there were four distinct nationalities—Russians, Germans, Poles and Jews; each nationality absolutely refusing to have anything to do with the others in the way of friendship, though as regards hatred this was pretty strongly developed.

Born in December, 1859, the little Ludovic as he grew older proved to be of a very impressionable nature, and was much troubled over the constant fights amongst the neighbours, which he attributed to their not understanding one another. Hence, from a boy of seven or eight his ambition was to think out some language which could be used and understood by all. No common boy this, everyone will say. As he studied various languages at school he gathered hints from each, interesting his school-fellows in his project and getting them to help him. At the age of nineteen he and his colleagues held a solemn *fete* in order to celebrate the birth of the new language,

which, however, differed essentially from Esperanto as published in 1887.

Six months later, however, the lads were all separated, Zamenhof going to his professional studies, where, finding in his new environment more ridicule than sympathy, he spoke little of his desires. He soon commenced his practice as a Doctor; in the intervals between his work he endeavoured to find a publisher for his manuscript, but his search was in vain, so in 1887 he published it himself with the title, "Dr. Esperanto, Lingvo Internacio."

Our space is too limited to give fuller details; we all know that he held back because Volapük appeared in the interim, and he considered that it would be unwise to disturb the world with two international languages.

The first French edition of his book appeared in 1893, and since then Dr. Zamenhof has had every moment of his time, outside that which necessarily belongs to his patients, occupied with the revising of Esperanto works of all kinds. A modest, quiet man, he has never yet been persuaded to leave his home, his wife and his children, so that the event to which we look forward, his journey to Boulogne next year, will be an epoch in his life and in the history of Esperanto.

RIGARDU!

A PRIZE of ten shillings will be given for the best article on any one of the following subjects. The article must be written in Esperanto, contain not more than 400 words, nor less than 300, should be accompanied with English translation, and should not be sent in later than the 20th of January. The decision of the Editorial Committee shall be final.

Subjects.—The Houses of Parliament, Westminster Abbey, St. Paul's Cathedral, Tower of London, From the Marble Arch to the Bank, as seen from the top of a 'bus, From Piccadilly to the Bank, as seen from the top of a 'bus.

No person officially connected with this journal shall be permitted to compete.

NIA ALPAROLO.

DUM ankoraŭ la vortoj de la dolĉa Alparolo pri "Paco kaj Bonvolo" eĥadas en niaj oreloj kaj ankoraŭ restas freŝaj en nia memoro, ni faras uzon el momento tiel favora por disvastigi kun espero kaj konfido nian alparolon. Simile al tiu malnova Alparolo tiu ĉi ankaŭ promesas "Pacon kaj Bonvolon."

Pri tia alparolado ni ne bezonas apologion, sed eble ni devus en tiu ĉi unua kajero de la BRITA ESPERANTISTO komenci per mallonga antaŭparolo, por ke ni klarigu, kial la "Brita Esperantista Asocio" ĝin konsideras necesega eldoni tian Gazeton.

Vi scias, ke jam de du jaroj Esperanto faras senintermanke progresadon tra Granda Britujo. Apenaŭ pasis du jaroj de la tempo kiam la Keighleya kaj Londona Societoj, la pioniroj de la movado, naskiĝis, kaj, de tiam, grupoj, kluboj kaj societoj superemaj kaj senlaciĝaj ekleviĝis, ĉirkaŭante zone la landon. Fervoraj laborantoj partoprenis en la laboro de la propagando. Fervoraj, gesamideanoj nutris kaj zorgadis pri la estonteco de la granda entrepreno—entrepreno, por kiu ili malŝpareme kaj sindoneme oferis sian tempon kaj siajn plej bonajn energiojn. Kaj nenie, tra la mondo oni penadis tiel forte por Esperanto. Nenie la lingvo renkontis pli agemajn apostolojn nek eklernantojn pli fervorajn; kaj nenie post tiel mallonga tempo oni rikoltis tiom da sukceso kiom sur tiu ĉi nia lando.

Sed kia domaĝo! Post tiuj ĉi dujaraj klopodoj, kiaj fremduloj ni ŝajnas esti, kian malgrandan konon ni havis unu pri la alia aŭ pri niaj reciprokaj laboroj. Estas vere ke ni laboris por la plej bona celo, sed ni laboris meze de mallumo. Ni ne posedis Gazeton similan je tiu de niaj Francaj najbaroj, por subteni interrilatojn inter ni aŭ por eksciti unu la alian al kunkuro aŭ superemo. Ni laboris bone sed aparte en nia mallarĝa rondo, pleje nesciante pri la

OUR MESSAGE.

WHILST yet the words of the beautiful message of "Peace and Goodwill" echo in our ears and are still fresh in our memories, we avail ourselves of so auspicious a moment to send out—hopefully and full of faith—our message. Like to that old-time message this also is one of "Peace and Goodwill."

For such a message there is no need of apology, but it may be necessary, in this first number of THE BRITISH ESPERANTIST, to offer a few remarks in order to show why the "British Esperantist Association" deems it expedient that such a journal should be published.

You know that for the past two years Esperanto has been making a consistently steady progress throughout Great Britain. Two years have scarcely passed since the Keighley and London Societies, the pioneers of the movement, sprang into being, and since then, all around us, girding the land belt-like, groups, clubs, and societies have arisen, emulous and indefatigable. Earnest workers have shared in the labour of propaganda. Earnest, whole-souled men and women have fostered and watched over the destinies of the great mission, a mission to which they have generously and devotedly given their time and their best energies. And nowhere throughout the world has such grand work been done for Esperanto. Nowhere has the language found more zealous apostles nor more ardent disciples. And nowhere, in so brief a time, has such a harvest of success been garnered up as in this land of ours.

But, the pity of it! After these two years of labour, what strangers we are, and how little do we know of each other, or of each other's work. True, we worked for the best, but we were working in the dark.

We had no journal, like that of our French neighbours, to keep us in touch one with the other, or to spur us to a praiseworthy *emulation* or *rivalry*. We each worked, and worked well, in our narrow circle, and were, for the most part, unaware of the progress that was made. Is such a state of things to continue?

Those amongst you who have watched

progreso aliloke farataj. Ĉu tia stato de aferoj devus daŭri?

Tiuj el vi, kiuj estis rimarkintaj la progresojn de Esperanto en tiu ĉi lando, vidis la necesecon por fondi centran superregantan Societon de Granda Britujo kaj Irlando, kaj la rezultato de la provoj de tiuj, kiuj—bondezirante por la profito de Esperanto—kunlaboris pripensadi metodojn kaj rimedojn, estas “La Brita Esperantista Asocio.” Ĉar tio sukcesis efektiviĝi, decas ke la regantaro autaŭzorgu pri la laboro, kiu ĝin atendas, kaj sin pretigu por tia laboro.

La unua paŝo tien ĉi, eble la plej grava, estas la eldono de Oficiala Organo. Tiu ĉi Gazeto, kiu estas la propra havaĵo de la Asocio, libera de la privata utilo aŭ profito de ia ajn persono, kaj laborante nur por Esperanto, penados kunligi pli plene la diversajn Esperantajn Societojn, Grupojn kaj Klubojn, nun dissemitajn tra Granda Britujo.

Ĉio kio povus interesi la Esperantistaron, la celoj de estantaj grupoj k.c. la fondo de novaj, la progresadoj de la lingvo, trovos lokon inter niaj paĝoj. Tiamaniere ni forprenigis—ni esperas je ĉiam—tiujn barojn, kiuj dum du jaroj nin apartigas unua de la aliaj.

Sed ekzistas ankoraŭ kaŭzo de la eliro de tiu ĉi Gazeto. Vi konas ke la elspezoj de la Asocio certe plimultiĝos por ke ĝi povu sukcesplene trafi sian celon, kaj vi ankaŭ konas kiom sensufiĉegaj por tiu ĉi estas ĝiaj nunaj enspezoj. Sed, kotizante malŝpareme por nia nova entrepreno, vi helpos meti *vian* Asocion sur firman fundamenton, kaj samtempe plibonigi ĝian estontan potenceblon por bonfarado. Vi estas eble abonantoj de aliaj Esperantaj Gazetoj, sed *subteni* kaj *vivigi vian propran* estas via *precipa* devo; “Oni devus precipe atenti pri sia propra mastraĵo.”

Tia estas nia Alparolo. Ĉu tiu ĉi gazeto, *via* gazeto, klopodos pri tiu entrepreno, kun kiu vi kunligiĝas? Ĉu ĝi daŭrigos labori por Esperanto kaj por ĉiuj la grandaj kaj gravaj celoj kiujn Esperanto entenas? Estas por vi respondi.

Korege ni donas al vi niajn bondezirojn por Nova Jaro plena je feliĉeco kaj paco kaj amo.

LA REDAKTORA KOMITATO.

the progress of Esperanto in this country have seen the necessity for the formation of a central governing society for Great Britain and Ireland, and the result of the efforts of those who, having the interests of Esperanto at heart, collaborated to consider the ways and means has been “The British Esperantist Association.” This having been successfully accomplished, it behoved those in control to look ahead in order to foresee the work which lay before them and to prepare for such work.

The first step in this direction, and perhaps the most important one, is the publication of an official organ. This journal, which is the *sole* property of the Association, free from all personal interest or profit, and working only for Esperanto, shall endeavour to knit more closely together the various Esperanto societies, groups, and clubs now scattered throughout Great Britain.

Everything that may be of interest to Esperantists, the work of existing groups, &c., the founding of new ones, the progress of the language, shall find its place within our pages. By this means we shall be removing at once, and we hope for ever, those barriers which hedged us out of sight of each other for the past two years.

But there is another reason why this journal should appear. You know that the Association's expenses will certainly increase if it is to attain its aim, and you are also aware how inadequate are its present receipts. But if you subscribe generously to our new enterprise you will help to put *your* Association on a firm footing, and also to improve its future power for good. You may be subscribers to other Esperanto journals, but to *support* and to *uphold* your own is *your first duty*; “one's own household should be one's first care.”

Such is our message. Shall this journal, *your* journal, continue its work in that Cause with which you are allied? Shall it continue to labour for Esperanto and all the great and important issues which Esperanto means? The answer rests with you.

Heartily we give you our best wishes for a New Year full of happiness and peace and love.

THE EDITORIAL COMMITTEE.

LA DEMANDLUDO.

INTERNACIA LUDO POR UZO DE LA ESPERANTISTARO.

Origine verkita de EDWARD METCALFE,
M.A. (Oxon.).

(AUTHOR'S COPYRIGHT.)

PER tiu ĉi artikoleto mi prezentas al la partianoj de la sola logika lingvo la plej logikan el la ludoj, ludon kiu estos al tiuj kiuj ĝuste ĝin ludos ne sole amuzaĵo sed ankaŭ utiliga ilo por la plifortigado de la tuta spirito. Por plibonigi la logikan kapablon, laŭ mia opinio ĝi superas eĉ la ŝakludon.

Du personoj povas tre bone ĝin ludi ; sed antaŭ ol paroli pri tio, permesu ke mi prezentu la kutiman ludmanieron.

Ni supozu kunvenon de geamikoj kiuj deziras ĝin ludi. Unue ili elektas la demandanton, kiu tuj eliras el la ĉambro. La aliaj nun elektas, por esti serĉota de li, ian ajn objekton, kaj kiam ĉiuj interkonsentas pri ĝi, revenigas la demandanton, kiu komencas la ludon per la demando "Ĉu la objekto apartenas al la klaso besta, kreskaĵa aŭ minerala" ?

Se la objekto estas kunmetata (plumingo, ekzemple estas kreskaĵa kaj minerala, kaj, se ĝi enhavas bestan plumon (a quill nib), besta, kreskaĵa kaj minerala) oni nomas en la respondo ĉiujn klasojn al kiuj ĝi apartenas.

La aliaj reguloj estas la sekvantaj :—

(1) La demandanto devas trovi la elektitan objekton per nur dudek demandoj. Alie li malgajnos la ludon.

(2) Kun escepto de la unua demando, kiu celas eltrovi la klasojn, ĉiuj demandoj devas esti respondeblaj per "jes" aŭ "ne."

(3) Iu el la ĉeestantoj skribos akurate la demandojn kune kun la respondoj. La demandanto havas ĉiam rajton tralegi la demandaron. Se la respondantoj ĝin deziros oni laŭtlegos al ili iun el la demandoj kun ilia respondo al ĝi.

Tiu ĉi tria regulo estas tre grava eco de la ludo ; ĝi ne sole malhelpas disputojn, sed ofte helpas al la demandanto plimalgrandigi sian demandaron. Nature lerta demandanto penas per ĉiu demando forigi la plej eble aferojn.

Oni plej bone trovos la objekton

per dikotomeo (dichotomy). Ekzemple :—Se oni deziras trovi geografian aferon oni povas demandi. "Ĉu la objekto troviĝas en la norda duonglobo ?" "Jes." "Ĉu ĝi troviĝas en la orienta parto de tiu duonglobo ?" k.t.p.

Se historian aferon :— "Ĉu ĝi okazis dum la Kristana tempokalkulo ?"

"Ne." "Ĉu antaŭ la tempo de Abrahamo ?" "Ne." "Ĉu antaŭ la tagoj de David ?" k.t.p.

Al tiuj kiuj deziras fariĝi lertaj ludantoj mi konsilas ke ili enskribu la ludojn en notlibreton, ofte tralegu la notojn kaj penu plimalgrandigi la demandaron de ĉiu el la ludoj. Preskaŭ ĉiam oni povas forigi almenaŭ unu demandon ; kaj tiu ĉi ekzerco estos utiliga ne nur por la ludo, sed ankaŭ por la ĉiutagaj aferoj de la vivo.

En la sekvanta ludo mi intence estas enmetinta unu aŭ du sen necesajn demandojn. La leganto forigu ilin.

(1) Ĉu la objekto apartenas al la klaso besta, kreskaĵa aŭ minerala ? —Besta.

(2) Ĉu vi pensadas pri objekto fabrikita ?—Ne.

(3) Ĉu vi pripensas tutan beston aŭ parton de besto kiu, aŭ nun estas, aŭ en la tempo, pri kiu vi pensadas, estis vivanta ?—Jes.

(4) Ĉu la besto nuntempe vivas ?—Ne.

(5) Ĉu ĝi estis tre konata ?—Jes.

(6) Ĉu ĝi vivis en Anglujo ?—Jes.

(7) Foriginte de la historiaj verkoj, la popolajn rakontojn, ĉu ĝi troviĝis en la historio ?—Ne.

(8) Ĉu en la popolaj rakontoj ?—Jes.

(9) Ĉu ĝi estis malamiko al la homaro ?—Jes.

(10) Ĉu ĝi havis flugilojn ?—Jes.

(11) Ĉu ĝi estis birdo ?—Ne.

(12) Ĉu vi pensadas pri drako aŭ parto de drako ?—Jes.

(13) Ĉu tiu ĉi drako estis mortigita de Sanktulo Georgo ?—Jes.

(14) Ĉu ĝi estis la unua aŭ la lasta drako, kiun li mortigis ?—Jes.

(15) Ĉu la unua ?—Ne.

(16) Ĉu ni pensadas pri la tuta drako ?—Ne.

(17) Se oni povus disdividi la korpon de tiu ĉi drako ĝuste ĉe la mezo, ĉu la objekto troviĝus je la kapa parto ?—Ne.

(18) Ĉu vi pensadas pri la tuta vosto aŭ parto de la vosto ?—Jes.

(19) Ĉu pri la tuta vosto ?—Ne.

(20) Ĉu pri la pikilo ?—Jes.

Bone ! Vi do pensadas pri la *pikilo en la vosto de la lasta Drako kiun mortigis Sanktulo Georgo*.

Se ĉe la tria demando unuj respondas "Jes," aliaj "Ne," lerta demandanto tuj komprenos ke la besto famiĝis pro sia morto. Eĉ ŝanceliĝo donos al li lian instruon.

Jen kio foje okazis. (1) "Ĉu la objekto estas besta?" "Nek besta, nek kreskaĵa, nek minerala." (2) "Ĉu ĝi ekzistas?" "Ni ne povas diri." "Bone ! Vi pensadis primalplenaĵo."

Evitu objekton ne facile prirespondeblan.

Kaj nun mi faras proponon, pri kiu mi tre petas, ke la legantaro de la BRITISH ESPERANTIST (Angloj aŭ Alilanduloj) sendu al mi sian penson ĉe la Redakcio de la gazeto, aŭ poŝtkarte aŭ letere.

En korespondado kun la alilanduloj oni tre ofte trovas, ke oni ne havas ion interesan por diri. Tial fine la korespondado ĉesas kaj grava ligilo inter nacioj rompiĝas.

Dank' al Sinjoro Ellis inter ŝakludantoj, tiu ĉi malhelpaĵo ne plu ekzistas. Sed ĉiuj Esperantistoj ne estas ankaŭ ŝakludantoj. Mi tial proponas ke en tiaj okazoj, oni anstataŭigos ĝin per la demandludo. Oni povos tre bone ĝin ludi per poŝtkartoj, eĉ ludante samtempe du ludadojn; la demandanto de la unua estus la respondanta de la dua, kaj reciproke. Sur la karton oni skribus, unue, sian demandon, due, sian respondon pri la alia ludo. Sammaniere, la Grupoj povus kontraŭbatali en paciema militado kontraŭ aliaj Grupoj, nacio kontraŭ nacioj.

Se la legantaro ŝatos tiun ĉi proponon, mi povos nomi sekretarion kiu havigos kontraŭulojn, kaj, eble, de tempo al tempo, la Redaktoro permesus al ni publikigi la plej interesajn el la ludoj.

Progresemaĵo gesamideanoj, kion vi diris pri mia propono ?

UNU EL LA AVENTUROJ DE LATIMER FIELD.

DE SILAS HOCKING.

Tradukis, A. MOTTEAU.

KIAM MI, Latimer Field, ricevis inviton por pasigi la Kristnaskon ĉe mia amiko Rikĉjo Windale, en Devonŝiro, mi ne estus ŝanceliĝinta pri la akcepto, se mi tiam ne estus preninta sur mir la zorgantecon de Bernĉjo Jones, kaj mi ne volis trudi al fraŭlino Pinskill la tutan respondecon del' junulo, tra la Kristnaska libertempo.

Ĉar mi tre bone sciis ke mia mastrajstino, Miss Pinskill, neniel aprobis mian zorgantiĝon de Bernĉjo.

Nu, pri tio, mi iomete sentis simile al ŝi, sed rajte ne povis forlasi tian situacion, ĉar pere la knabo estis savinto de mia vivo. Plie, li estis lerta, sprita junulo, kiu, mi kredis, per helpo de zorga sindono, povus fariĝi utila membro del' komuneco. Tial, pro bono aŭ malbono, mi prenis sur mir vivigi kaj instruigi lin, alkondukis lin kun mi Banfield'on, kaj poste, sendis lin, kiel tagstudento, al najbara lernejo.

De l' komenco verŝajnis al mi ke fraŭlino Pinskill ne sentis tro amema por li, kaj mi timis pri la kvieteco de l' domo tra la Kristnaska tempo; ĉar la knabo estis gaje petolema, kolerema, kaj plenege ruza, kaj se li ne estus rajte dresata, tiaj ecoj povus, en la estonteco, fariĝi tute malbonaĵoj. Mi ne havis someran libertempon, dum tiu jaro, kaj, anstataŭ, mi ĝoje estus akceptinta unu aŭ du semajnojn en la Kristnaska sezono. Kiam do, proksimiĝis la festa tempo, ekvidante ke mi ne pretiĝis por foriri, Miss Pinskill, matenmanĝe, deziris sciigi ĉu mi intencas resti en Banfield, kaj ĉu mi tute ne havos libertempon ajn. Tiam mi parolis pri la invito de mia amiko Rikĉjo Windale, en Devonŝiro, aldonante ke mi ne volus trudi al ŝia bonnatureco, lasante al ŝi la tutan zorgadon de Bernĉjo Jones. Tuj superis la plej bona karakterata flanko de fraŭlino Pinskill.

—“Mi petas ke vi neniel ŝanceliĝu pri tio,” ŝi diris. “La knabo estos sufiĉe obeema. Elizo kune kun mipovos lin mastrumi: ne timu.”

DAURIGOTA.

INTERPAROLADO.

(Originale Verkita de Sro. J. THILL.)

EN LA STACIDOMO KAJ SERCAN TE
HOTELON.

Sinjoroj T. kaj K. serĉante hotelon.

Sinjoro T. (elirante kun sia amiko el stacidomo) alvokas veturigiston kaj diras al li ke li konduku ilin al hotelo.

Kabriolisto : Ĉu vi, sinjoroj, ne havas pakaĵojn ?

Voj. : Jes, certe, ni havas multajn vojaĝkestojn, tri valizojn, du pluv-ombrelojn, du vojaĝkovrilojn kaj ĉapelingon.

Kabriolisto : Kie estas ili ?

Voj. : Ili estas ankoraŭ en la pakvagono.

Kab. : Kie estas la pakvagono ?

Voj. : Tie apud la pordo de la elirejo, dekstre.

Kab. : Ĉu vi volas ke mi iru alporti ilin ?

Voj. : Jes, iru alporti ilin, kaj rapidu ĉar ni estas tre lacaj.

Kab. : Tre bone, sinjoroj, mi iros kiel eble plej rapide.

Kabriolisto, alvokante fervojportiston, diras al tiu ĉi, "Ĉu vi volus helpi min porti ĉi tiujn vojaĝkestojn en mian veturilon ?

Fervojportisto : Jes, certe. Kie estas via veturilo ?

Kab. : Ĉe la alia flanko de la strato. Ĉu vi vidas tiun nigran veturilon kun griza ĉevalo ?

Fer. : Ho, tre bone, mi ĝin vidas. Atendu momenton kaj mi trovos puŝveturilon. Jen mi, nun helpu min meti tiujn ĉi sur la puŝveturilon.

Kab. : Granda Dio, ili estas multepezaj ! Sinjoroj, kion vi havas en viaj vojaĝkesto—stonojn au plumbon ?

La Vojaĝistoj (ridante) : Nu, kabriolisto, ĉu vi estas preta ? Ĉu ĉiuj niaj vojaĝkesto estas en la veturilo ?

Kab. : Jes, sinjoro ; kalkulu ilin.

La Vojaĝisto (kalkulante) : Jes, mi vidas, ĉio estas tie ĉi. Nun forrapidu.

Kab. : Kien vi deziras min veturigi vin ?

Voj. : Al la Hotelo C—. Ĉu ĝi estas malproksima de tie ĉi ?

Kab. : Ne, sinjoro, nur duonmejlon.

Voj. : Bone ! Ni iru tuj, ni estas tute lacegaj, ni deziras bani nin.

CONVERSATION.

IN THE RAILWAY STATION AND LOOKING
FOR A HOTEL.

Messrs. T. and K. looking for a hotel.

Mr. T. (leaving the railway station with his friend) calls a cabman and tells him to drive them to a hotel.

Cabman : Have you no luggage, gentlemen ?

Traveller : Yes, certainly, cabby ; we have several trunks, three portmanteaus, two umbrellas, two rugs and a hat-box.

Cabman : Where are they ?

Traveller : They are still in the luggage-van.

Cabman : Where is the luggage-van ?

Traveller : There, near the exit-door on the right.

Cabman : Do you want me to fetch them ?

Traveller : Yes, go and fetch them and look sharp (hurry), as we are very tired.

Cabman : All right, gentlemen, I'll go (I go) as quickly as possible.

Cabman, calling a railway porter, says to him : Will you help me to carry these trunks to my cab ?

Porter : Yes, certainly. Where's your cab ?

Cabman : On the other side of the street. Don't you see that black cab with a grey horse ?

Porter : Oh, all right, I see it. Wait a moment and I shall find a hand-barrow. Here I am ; now give me a hand (help me) to put these on the hand-barrow.

Cabman : Good heavens, they are heavy ! Gentlemen, what have you in your trunks—stones or lead ?

Traveller (laughing) : Well, cabby, are you ready ? Are all our trunks in the cab ?

Cabman : Yes, sir ; count them.

Traveller (counting) : Yes, I see ; everything is here. Now hurry away.

Cabman : Where do you want me to drive you to ?

Traveller : To the Hotel C—. Is it far from here ?

Cabman : No, sir ; only half-a-mile.

Traveller : Good ! Let us be off at once ; we are quite jaded, we want to take a bath.

THE SYNTAX OF ESPERANTO.

DR. R. J. LLOYD, Dr.Litt., M.A.

THERE is a very marked difference between the syntax of the *kara lingvo* and the other elements of its structure. Its other elements are notable for their firm rigidity, but the syntax is comparatively elastic. It goes like a strong but easy vehicle, whose frame is bars of iron, but its connections springs of steel. Its maker probably intended it to be so.

The more one studies Esperanto, the more one feels that nothing has been put into it, and nothing has been left out of it, without mature consideration and thought.

Dr. Zamenhof's own narrative in the *Krestomatio* is direct proof of this ; but if that narrative had never been written, the indirect proof, from internal evidence, would have been equally strong.

From this point of view it is very interesting, in beginning a series of articles on Esperanto syntax, to note how differently the Doctor has promulgated his syntax from the rest of the language. He has fixed the sounds of the language for all time, and the forms of the accidence are manifestly intended to be permanent and unalterable. But he teaches syntax quite differently—by example, rather than by precept. Nine-tenths of his syntactical practice is not expressed in any rules, but in the *Ekzercaro*, and in his original Esperanto writings. The *Ekzercaro* consists of examples only ; there is not a word of comment. We are simply left to copy and infer.

The spread of Esperanto of recent years into Western Europe, and especially into France, has somewhat modified this state of things. M. de Beaufront has converted the *Ekzercaro* into a *Grammaire et Exercices*, and has added to that an equal bulk of *Commentaire* ; and since then M. Fructier has given us his excellent *Sintakso*, containing ten times as much Esperanto syntax as Dr. Zamenhof has ever written in his life.

All this was natural, inevitable and salutary. The Frenchman has probably a finer sense of propriety in

speaking than any other human being. No language could be habitually used by Frenchmen without being raised to a higher plane as a vehicle of human reason and expression. There is already a difference between earlier and later Esperanto style—a difference in ease, lightness, directness and precision—which is at any rate contemporaneous with these Western developments, and seems in some degree to be due to them.

But the keen grammarian has the defects of his virtues. He is somewhat prone to over-refinement, to the making of neat rules which serve no practical purpose, and therefore have no effect, except that of making the language itself more difficult to the writer and speaker. The refinements, for example, in the spelling of French participles were until recently so burdensome, that the Minister of Education at last stepped in and decreed that many of them should no longer be compulsory.

It is perhaps characteristic of an English grammarian that he should desire a somewhat larger measure of liberty in syntax than his French confrere. In reading the excellent works of M. de Beaufront and M. Fructier, I sometimes feel that they are drawing the grammatical rein a little too tight—tighter a good deal at times than the example of the Doctor himself would justify. I say this to indicate to my readers the general standpoint from which I wish to view Esperanto syntax. It is that of freedom, clearness and utility.

This point of view cannot be better expressed than it has been by another French Esperantist, Prof. Cart, in his lectures on Esperanto at the University of Paris : “ *Estas en Esperanto nur unu stila regulo—skribi plej klare. Kio estas klara, tio povas esti nekorekta, sed neniam malbona. Kaj estas nur unu malpermeso—skribi malklare. Kio ne estas klara, tio povas esti iafafoje korekta, sed neniam bona.* ”

In my next contribution I will speak of the syntax of the Article, and of a feature of Esperanto which does not appertain particularly to any part of speech. I refer to the purposed and cultivated avoidance of idioms.

AL LA REDAKTORO DE NIA "BRITISH ESPERANTIST."

ESTIMATA SINJORO,—Reveninte antaŭ kelkaj tagoj el Bulonjo, kie mi vizitis la Esperantistan Grupon, mi pensas ke eble raporteto pri ĝia progresado interesos vian legantaron.

Ni ĉiuj tion scias, ke nuntempe la Francoj estas la plej progresitaj el ĉiuj nacioj koncerne nian Esperantlingvon; ili ne nur parolas ĝin tre bone kaj tre multe, sed ili ankaŭ celas ĝin perfekte elparoli kaj samtempe akiri la plej bonan stilon. Mi tie ĉeestis en kelkaj kunvenoj Esperantistaj, ambaŭ societemaj kaj didaktikaj, kaj mi tie trovis disvastiĝintaj verajn ecojn Esperantistajn, nome: bonvolon, fratecon kaj pacamon.

Ĉirkaŭ 300 studentoj ĉeestis en tiu senpaga, ĉiusemajna kurso. Sro. Michaux, tre konata kaj bonega Esperantisto, kun lia tre agema kaj sindonema Sekretario, Sro. V. Dufretrel, kondukis lernkunvenon; li majstre kaj interese klarigis gramatikan strukturon kaj vortkunmetadon.

Oni petis, ke mia kolego (alia Esperantisto Londona) kaj mi alparolu ion al ili per Esperanto, por ke ili juĝu mem pri la komprenebleco de Londona Esperanto, ĉar ili ne ankoraŭ aŭdis eksterlandan elparolon de Esperanto.

Post mallonga raporto pri niaj Londonaj progresoj kaj laborado, ni demandis, ĉu ili bone komprenis nin, kaj ekkrioj de "jes" kaj aplaŭdoj estis sufiĉega respondo pri tio, ke ni estis tute bone komprenitaj. Ilia elparolado esta preskaŭ same kiel la nia, nur ni, ĝenerale, ne sufiĉe zorgas pri la vokaloj (ni ilin "manĝas") kaj ankaŭ pri la longigo de la silaboj: ili devus esti ĉiuj samlongaj—ne tro longaj, sed certe ne tro mallongaj.

La plej progresitaj komitatanoj tieaj estas tre atentaj pri tiaj punktoj kaj tre ĝuste, ĉar se oni tion, preterlasos la elparolado ĉialoke diferencos laŭ volo de ĉiu aparta parolanto—kaj oni nur malĝuste interkompreniĝos.

Ne forgesu, ke ni esperas persone paroli Esperantiste kun la glora lingvokreinto, Dro. Zamenhof, dum la venonta aŭgusto!

A. S. (7,778).

ANSWERS TO CORRESPONDENTS.

WE are sure that readers will be pleased to learn of the existence of this page in the official organ of our Association, and we hope that they will make great use of it, sending us their queries on any points of difficulty they meet with in their study or reading of Esperanto, or with regard to the history of the language, or the subject of international language generally. We, on our part, shall endeavour to make the page of real interest and help to all; this, however, we cannot expect to do without the co-operation of those who are adepts in Esperanto, and such we therefore earnestly request to give us and our readers the benefit of their knowledge and experience, especially as regards the answering of those questions which will, in future numbers, be printed immediately under this heading.

In this our first number, instead of composing a set of dummy "Answers to Correspondents"—the usual procedure in such cases—we think it well to give a few examples of the use of the preposition in Esperanto. The examples given are taken from the works of the best writers, are arranged under the corresponding English preposition, and in most cases, to save space, are without translation.

Readers should remember, in the words of the "Ekzercaro," that "ĉiu prepozicio havas definitan kaj konstantan signifon"; and "per si mem postulas ĉiam nur la nominativon."

OF.

La tegmento *de* la domo. La kanto *de* la birdoj. Unu *el* miaj amikoj. Granda nombro *da* libroj. Botelo *da* (containing) vino. Botelo *el* (made of) vitro. Sinjoro Blanc *el* (or *en*) Parizo. Monato Julio. Urbo Parizo. Unu mia amiko. Kun helpo de unu mia parenco. La amo *de* Dio. La amo *al* Dio. Taĉmento *da* soldatoj *el* (consisting of) ducent personoj. Li estas mortanta *de* (or *pro*) malsato. Li estas estimata *de* ĉiuj. Fabrikisto *de* mebloj. Profesoro *de* literaturo kaj *de* lingvo hispana. Ŝi parolas *pri* sia frato. Vojaĝo *dum* dekkvin tagoj. Laboro *sub* espero. Li estas homo *kun* gusto.

Others will follow.